

RGSM SARAJEVO 2014

Meta Možina

Regionalno srečanje študentov geodezije je letos potekalo od 7. do 10. novembra v Sarajevu, kamor se nas je iz Slovenije odpravilo pet. Polni pričakovanj in navdušenja smo se podali na pot že v četrtek zjutraj, saj so prometne povezave s Sarajevom precej slabe. Z vlakom smo do končnega cilja potovali celih dvanajst ur! Najprej nad tem nismo bili ravno navdušeni, a smo si hitro popestrili pot.

Na železniško postajo nas je prišel iskat glavni organizator Alija in nas odpeljal v hotel. Na poti smo se ustavili na razgledni točki – Sarajevo je zares čudovito mesto. Še posebej, če ga gledaš z vrha in ponoči. Naslednja dobrodošlica nas je čakala v hotelu (redbul, pismo, majice ...). Takrat se še nismo zavedali, koliko redbulov bomo spili na dogodku ... Sledil je naš večer, prepuščeni smo bili sami sebi, saj za tisti dan še ni bil predviden program. Zato smo si naredili svojega. Želeli smo okusiti Sarajevo, Baščaršijo, nočni utrip mesta. To smo hoteli storiti zelo dobesedno, zato smo po obhodu centra sledili vonju čevapčičev. Velikokrat slišim, da v Sarajevu preprosto MORAŠ na čevapčiče, a sem po tihem upala, da to ne bo višek našega obiska. In ni bil, definitivno ne. Bil pa je dober začetek. Večer smo končali v naključnem klubu z živo glasbo (tudi angleško!) in v dobrem ozračju ob kozarčku piva, da bi pozneje trdneje spali. Čakal nas je naporen vikend.

Vse se je začelo v petek, 7. novembra 2014. Najprej so nam organizatorji želeli pokazati svojo kulturo. Ogledali smo si muslimansko hišo, zgrajeno v tradicionalnem bosanskem slogu. Hiša je preurejena v muzej, zato smo jo lahko dodobra pretaknili. Spoznali smo povsem drugačen slog, drugačen način življenja, kot smo ga vajeni v Sloveniji, vendar spada v tisti prostor in čas. Spada v Sarajevo. Tako kot tja spadajo majhne džamije na vsakem koraku, sem in tja kakšna cerkev, čevapdžinice in na tisoče stojnic. Verjetno so ravno to stvari, ki dajejo mestu poseben priokus ...

Za nas se je dan nadaljeval z ogledom geodetske uprave. Predstavniki zaposlenih so nas seznanili s svojim delovanjem in projekti. Na svojo stran so nas pridobili že ob vhodu v dvorano, saj so nam postregli s prvim dnevnim odmerkom kave. Drugi nas je čakal po odprtju RGSM-ja, ki je sledil ogledu uprave. Tam nas je med drugimi pozdravil dekan gradbene fakultete, ki je glavna organizatorica RGSM-ja. Sledil je klepet ob kavi, nato pa smo se peš odpravili proti čevapdžinici, kjer nas je čakala večerja. Pravzaprav smo mi čakali njo. Pohajkovanje po mestu je hitro minilo, saj je imel Alija ogromno povedati o mestu, zgodovini in turističnih znamenitostih. Večer smo začeli s koncertom skupine S.A.R.S. Dobra družba, vrhunsko razpoloženje in ples so večer naredili nepozaben.

Sobota je bila, kar zadeva program, polna. Začeli smo z dopoldanskimi predavanji na gradbeni fakulteti. Predavanja nas študentov za nas študente. Iz vsake države se je našel kdo, ki je kaj predstavil: geodetska podjetja, diplomske naloge, fakulteto, aplikacije, projekte, mednarodna srečanja za študente geodezije ipd. Tudi sama sem se imela čast predstaviti. Za temo sem izbrala svojo diplomsko nalogo, s predstavivitvijo pa sem širila znanje slovenskega jezika. ☺ V upanju, da me je kdo razumel, seveda.

Popoldne smo se sprehodili po mestu, si ogledali največjo džamijo, kip Janeza Pavla II., staro pravoslavno cerkev, mestno hišo in še in še. Alija nam je s svojo vlogo turističnega vodnika tako približal mesto, da smo ga takoj vzeli za svoje. Kljub utrujenosti smo pred večerjo imeli še dve predavanji, da bi si lahko nedeljo vzeli čim bolj prosto. Posebej zanimivo je bilo tisto o uporabi laserskega skeniranja pri analizi prometnih nesreč. Sledila je večerja v sarajevski pivnici, po njej pa zabava s tradicionalno sarajevsko glasbo. Dve kitari, klavirska harmonika, dobro pivo, dobra družba, ples in edinstveno ozračje, kot da smo že od nekdaj sošolci. Zaradi vsega tega je bil večer odličen. Sprehod proti domu, nadaljevanje sproščenega druženja v hotelskih sobah in ura je bila že zgodaj, ko je v hotelu za nekaj ur vse utihnilo. Večer v sarajevski pivnici z njihovimi glasbeniki moraš doživeti, če greš v Sarajevo. Tako kot moraš na čevapčiče. Preprosto, moraš. ☺

Nedeljo smo začeli z dopoldanskim izletom na izvir reke Bosne. Kot že ves vikend smo se tudi tu sprostili in posneli neznano število (večje od deset) skupinskih fotografij. Sledil je sprehod po parku okrog izvira, klepet in nato vožnja s kočijami skozi »Beverly Hills« do kraja, kjer nas je čakal avtobus. Zakaj Beverly Hills? – To je predel, ki je zaprt za navaden promet, v katerem imajo vile bogataši (na primer Dino Merlin) in v katerem imaš za hip zares občutek da se voziš po Beverly Hillisu ... Po kosilu smo bili prosti. Čas za nakupovanje na Baščaršiji. Še dobro, da smo bili fizično že precej izmučeni, sicer bi tam pustili še več denarja ... Tako pa smo se kmalu znašli v sobah na lepotnem spancu – čakal nas je zadnji skupni večer. Večerja je bila v neposredni bližini gradbene fakultete, saj smo imeli zadnji večer zabavo skoraj v kleti fakultete. Spet smo imeli živo glasbo. Bend je igral stare jugo-rock pesmi, ki naj bi jih poznal skoraj vsak. Slovenci smo bili sicer celoten dogodek deležni posebne pozornosti, niso pa nas počastili s kakšno slovensko pesmijo. Vendar smo se kljub temu počutili domače in zares odlično. Lepo je zaspati prijetno utrujen, poln novih spoznanj in spominov ter v pričakovanju, da jih boš s kom delil ...

V ponedeljek se je RGSM končal. Naša delegacija je imela vlak za Ljubljano pred uradnim koncem, zato smo zjutraj hitro izročili organizatorjem nekaj slovenskih dobrot in daril: dve domači potici, nekaj bučnega olja, domačega jagermeistra, lectovo srce ter nekaj promocijskega gradiva iz Slovenije. Posloveli smo se, prejeli še zadnje pohvale, kako kul smo Slovenci, se objeli in že smo bili na vlaku. Spet smo najprej potrebovali lepotni spanec. Vožnja do Zagreba je minila hitro. Tam smo si ob dobri uri čakanja privoščili večerjo v McDonaldu, priklop na WiFi ... Sledila je pot v Ljubljano. Čeprav smo vso pot sanjali o čevapčičih na železniški postaji v Ljubljani, je bila postelja že preblizu, zato smo se zadovoljni, a utrujeni, posloveli.

Ob koncu lahko povem, da nam bo RGSM zagotovo ostal v lepem spominu. Velika zahvala gre organizatorjem, ki so se z izvedbo srečanja zares potrudili. Ustvarili so sproščeno ozračje, nabrali smo si novih poznanj, znanja, navdušenja in zagona ter idej. V čudovitem spominu bomo ohranili tudi Sarajevo, njihov (sproščeni) način življenja in mestni utrip. Zagotovo se še vrnem tja! Naslednje leto se vidimo v Skopju, saj bo RGSM potekal v Makedoniji. Kolegicam in kolegom geodetom polagam na srce, da si datum RGSM-ja 2015 čim prej zabeležite v koledarček. Končno lahko dogodek pohvalim iz lastnih izkušenj. Ne dovolite si, da bi vam bilo kdaj žal, ker se ga niste udeležili!

Meta Možina

1. letnik II. stopnje GIG UNI

e-naslov: meta.mozina@gmail.com